

Sygn. akt III Ca 565/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 czerwca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Magdalena Hupa - Dębska (spr.)

Sędzia SO Lucyna Morys - Magiera

Sędzia SO Roman Troll

Protokolant Monika Piasecka

po rozpoznaniu w dniu 16 czerwca 2016 r. w Gliwicach

na rozprawie

sprawy z powództwa M. K.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w S.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanej

od wyroku Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach

z dnia 22 września 2015 r., sygn. akt I C 128/14

1. oddala apelację;

2. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 1.200 zł (tysiąc dwieście złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.

SSO Roman Troll SSO Magdalena Hupa – Dębska SSO Lucyna Morys – Magiera

UZASADNIENIE

M. K. domagał się zasądzenia na jego rzecz od pozwanej (...) Spółki Akcyjnej w W. kwot 34.835,86 zł tytułem zwrotu kosztów naprawy pojazdu i 35.084,52 zł tytułem zwrotu kosztów wynajmu pojazdu zastępczego, obu wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 13 lutego 2013 r. Wnosił też o zasądzenie na jego rzecz od pozwanej kosztów procesu. Podał, że w drodze umowy cesji nabył wierzytelność przysługującą D. T. względem pozwanej o naprawienie szkody poniesionej

w wyniku kolizji drogowej, której sprawcę od odpowiedzialności cywilnej ubezpieczała pozwana. Wskazał, że szkoda wierzyciela pierwotnego opiewa na kwotę 127.900 zł, z czego pozwana wypłaciła odszkodowanie jedynie w wysokości 57.979,62 zł.

Pozwana wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie na jej rzecz od powoda kosztów procesu. Zarzuciła, że powód nie wykazał kosztów naprawy pojazdu, a wypłacona wierzycielowi pierwotnemu kwota stanowiła adekwatne

odszkodowanie. Wskazywała na bezzasadność żądania zapłaty dalszych kosztów wynajmu pojazdu zastępczego, kwestionując zarówno okres wynajmu jak i wysokość dziennej stawki czynszu najmu, uznając ją za zawyżoną.

W toku postępowania powód zmodyfikował powództwo, żądając kwoty 32.060,46 zł tytułem kosztów naprawy pojazdu oraz kwoty 21.608,64 zł tytułem zwrotu kosztów wynajmu pojazdu zastępczego, wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 13 lutego 2013 r., cofając dalej idący pozew bez zrzeczenia się roszczenia, na co pozwana wyraziła zgodę.

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Rejonowy w Tarnowskich Górach uwzględnił zmodyfikowane powództwo w całości.

Orzeczenie to zapadło przy ustaleniu, że 10 października 2012 r. doszło do kolizji drogowej, której sprawca korzystał z ochrony ubezpieczeniowej pozwanej w zakresie odpowiedzialności cywilnej za szkody wyrządzone w związku z ruchem kierowanego przezeń pojazdu. Wskutek kolizji uszkodzeniu uległ samochód zbywcy wierzytelności – M. (...) o nr. rej (...). Wierzyciel pierwotny zawarł umowę najmu samochodu zastępczego – M. (...) za stawką czynszu 1.225,08 zł na dzień, na okres 20 dni, ponosząc koszt wynajmu 24.501,60 zł. Dnia 4 grudnia 2012 r. poszkodowany zawarł kolejną umowę najmu pojazdu zastępczego na dalsze 15 dni za tą samą cenę, co stanowiło wydatek w kwocie 18.376,20 zł. Koszty naprawy uszkodzonego pojazdu wyniosły 85.022,54 zł.

Sąd ustalił, że pozwana wypłaciła poszkodowanemu kwotę 50.186,34 zł tytułem zwrotu kosztów naprawy pojazdu oraz kwotę 7.793,28 zł tytułem zwrotu kosztów wynajmu pojazdu zastępczego, przyjmując stawkę dzienną w kwocie 389,67 zł oraz uzasadniony okres wynajmu na 20 dni.

Nadto ustalił, że umową z 25 września 2013 r. poszkodowany zawarł z powodem umowę cesji, mocą której powód nabył wierzytelności przysługujące zbywcy względem pozwanej

w kwotach 49.983,49 zł tytułem kosztów naprawy pojazdu oraz 35.084,52 zł tytułem zwrotu kosztów wynajmu pojazdu zastępczego.

Sąd przyjął, że naprawa pojazdu winna trwać nie dłużej niż 24 dni, a koszt wynajmu pojazdu zastępczego odpowiadającego klasą pojazdowi uszkodzonemu wynosił około 2.000 zł za dzień.

Powyższe ustalenia poczynił Sąd w oparciu o przedstawione przez strony dowody, opinię biegłego, jak również jego ustne wyjaśnienia, które modyfikowały pisemną opinię, co jednak nie spotkało się z zarzutami ze strony pozwanej. Za biegłym przyjął Sąd, że samochody oznaczone jako (...) należą do linii pojazdów luksusowo-sportowych wysokiej klasy, które zostały poddane tuningowi przez firmę współpracującą z producentem. Pojazdy te należą do prestiżowych i są rzadko spotykane co sprawia, że nie było możliwości wynajęcia pojazdu identycznego

z uszkodzonym, jednak cena wynajmu pojazdu porównywalnego z uszkodzonym wynosi około 2.000 zł za dobę, toteż poniesiony przez poszkodowanego koszt wynajmu pojazdu zastępczego na poziomie 1.225,08 zł za dobę nie był zawyżony. Pominął Sąd dowód z przesłuchania stron wobec ich niestawiennictwa.

W oparciu o powyższe ustalenia Sąd Rejonowy uznał, że ostatecznie podtrzymywane powództwo zasługuje na uwzględnienie, znajdując oparcie w art. 435 k.c. w związku z art. 436 k.c., art. 415 k.c., art. 361 k.c., art. 363 k.c., art. 509 k.c., jak również w regulacjach zawartych w treści ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U. Nr 124, poz. 1152 ze zm.)

Wskazał Sąd, że zgodnie z art. 361 k.c. poszkodowanemu przysługuje odszkodowanie, które obejmuje wszystkie poniesione przez niego straty i utracone korzyści. Jednocześnie zobowiązany ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, a poszkodowany zobowiązany jest użyć wszelkich dostępnych środków w celu zmniejszenia szkody. Natomiast stosownie do treści art. 363 k.c. sposób naprawienia szkody winien

być zgodny z wolą poszkodowanego, który może domagać się przywrócenia rzeczy do stanu poprzedniego lub wypłaty odpowiedniej sumy pieniężnej.

Wobec przyjęcia, że koszt wynajmu pojazdu zastępczego nie powinien być wyższy niż 2.000 zł, Sąd meriti uznał, że żądana kwota 1.225,08 zł za dzień wynajmu właściwie odzwierciedla szkodę poniesioną na skutek niemożności korzystania z pojazdu wobec jego uszkodzenia. Ponieważ naprawa pojazdu nie powinna trwać dłużej niż 24 dni kalendarzowe, żądanie zapłaty odszkodowania w tym zakresie w kwocie 21.608,61 zł, przy uwzględnieniu wypłaconej już przez pozwaną kwoty 7.793,28 zł, uznał Sąd za w pełni uzasadnione. Wskazał, że poszkodowany mógł wynająć pojazd odpowiadający standardowi pojazdu uszkodzonego, który należał do pojazdów luksusowych, poddanych fabrycznemu ulepszeniu, rzadko spotykanych.

O odsetkach orzekł Sąd w oparciu o art. 481 i następane k.c., a koszty procesu rozliczył na podstawie art. 100 kpc, stosunkowo je rozdzielając, z uwagi na częściowe cofnięcie powództwa.

Apelację od powyższego wyroku wywiodła pozwana, zaskarżając go w części zasądzonej na rzecz powoda kwotę 21.608,64 zł tytułem dalszego odszkodowania mającego pokryć stratę

w postaci kosztów wynajmu pojazdu zastępczego. Zarzuciła mu naruszenie art. 233 § 1 k.p.c. przez jednostronną ocenę dowodu z ustnej uzupełniającej opinii biegłego i jej bezkrytyczne przyjęcie,

w sytuacji, gdy biegły nie uzasadnił wyrażonych w niej tez, a także sposobu swojego rozumowania oraz przez dokonanie oceny tej opinii w oderwaniu od pozostałego zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, zgodnie z którym czas najmu pojazdu zastępczego przez okres 24 dni uznać należy za zawyżony. W oparciu o powyższe zarzuty pozwana domagała się zmiany zaskarżonego orzeczenia poprzez oddalenie powództwa w zaskarżonej części oraz zasądzenie od powoda na jej rzecz kosztów procesu, względnie uchylenia wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji. Wniosła też o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z opinii innego biegłego z zakresu mechaniki samochodowej, dla ustalenia uzasadnionego czasu naprawy oraz przeciętnej stawki czynszu najmu pojazdu tej klasy, jak pojazd uszkodzony.

Powód w odpowiedzi na apelację wniósł o jej oddalenie jako bezzasadnej i zasądzenie na jego rzecz od pozwanej kosztów postępowania. Wskazał na właściwość procedowania i oceny dowodów dokonaną przez Sąd pierwszej instancji oraz na bierną postawę pozwanej w toku postępowania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługiwała na uwzględnienie.

Ustalenia faktyczne, na których oparł się Sąd Rejonowy zostały poczynione prawidłowo,

w oparciu o zaoferowany przez strony, zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, dlatego Sąd Okręgowy podziela te ustalenia i przyjmuje je za własne.

Podnoszony w apelacji zarzut naruszenia przez Sąd pierwszej instancji prawa procesowego

o istotnym wpływie na wynik procesu, a mianowicie art. 233 § 1 k.p.c. nie mógł być skuteczny. Kwestionując dopiero w apelacji ustne wyjaśnienia biegłego w zakresie wysokości dziennego czynszu najmu pojazdu zastępczego oraz uzasadnionego czasu tego najmu, pozwana prowadzi jedynie polemikę z twierdzeniami biegłego i ustaleniami Sądu, nie naprowadzając żadnych okoliczności mogących je stanowczo zakwestionować lub wykazać okoliczności przeciwnie od ustalonych. Pozwana nie kwestionowała opinii w toku postępowania przed Sądem pierwszej instancji i nie domagała się jej dodatkowego wyjaśnienia. Brak było podstaw do podjęcia przez Sąd pierwszej instancji wątpliwości z urzędu co do treści opinii uzupełniającej, zatem zasadnie oparł Sąd swe ustalenia na tej opinii, zarówno co do czasu naprawy pojazdu, jak i stawki czynszu najmu. Podnoszona przez apelującą okoliczność daty skierowania pojazdu do naprawy pozostaje przy tym bez znaczenia dla rozstrzygnięcia, skoro biegły wyliczył ilość dni niezbędnych do naprawy,

bez względu na to, kiedy faktycznie naprawa była wykonywana. Wobec uznania przez pozwaną za zasadny okres naprawy wynoszący 20 dni, zarzut zawyżenia go o dalsze 4 dni, przy braku zaoferowania materiału dowodowego przez pozwaną na jego potwierdzenie, nie mógł odnieść skutku. Kwestionując wysokość przyjętej stawki najmu pozwana również nie wskazuje materiału, który mógłby pozwolić na ustalenie jej w innej wysokości. Biegły wyjaśnił, że w pierwotnej opinii określił stawkę czynszu najmu na poziomie 378 zł za dobę, opierając się na stawkach najmu samochodów niższej klasy, niż uszkodzony, natomiast czynsz najmu pojazdu odpowiadającego parametrom pojazdu uszkodzonego może sięgać 2.000 zł za dobę. Pozwana nie naprowadziła

w toku postępowania okoliczności mogących podważyć to twierdzenie, co uprawniało Sąd pierwszej instancji do przyjęcia go za podstawę swych ustaleń. Podjęta dopiero w apelacji próba

dowodzenia przez wnioskowanie o dopuszczenie dowodu z opinii kolejnego biegłego, jako spóźniona w świetle art. 381 k.p.c. nie mogła być skuteczna.

Zatem stwierdzić trzeba, że Sąd Rejonowy przyjmując, iż powodowi należy się zwrot kosztów najmu samochodu zastępczego za okres 24 dni, przy stawce czynszu najmu 1.225,08 zł za dobę, nie dopuścił się zarzucanych w apelacji naruszeń. Jako że koszty te pozostają w adekwatnym związku przyczynowym ze zdarzeniem wywołującym szkodę (art. 361 § 1 k.c.), za którą pozwana odpowiada na podstawie art. 436 § 2 k.c. w związku z art. 415 k.c., art. 805 § 1 i § 2 pkt 1 k.c. oraz art. 822 k.c., zasadnym było uwzględnienie powództwa w tym zakresie.

Wobec powyższego bezzasadną apelację pozwanej oddalono stosownie do art. 385 k.p.c. O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono po myśli art. 98 § 1 i 3 k.p.c.

w związku z art. 108 § 1 k.p.c., zasądzając od pozwanej na rzecz powoda kwotę 1.200 zł tytułem zwrotu tych kosztów, zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik postępowania odwoławczego. Na zasądzoną kwotę złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika powoda, ustalone zgodnie z § 6 pkt 5 w związku z § 13 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

SSO Roman Troll SSO Magdalena Hupa-Dębska SSO Lucyna Morys-Magiera